

komme sandelig til noget før eller senere at høde haardt derfor. At den almindelige Strømning er protektionistisk, skal Ingen kunne modsig, og saa forekommer det mig at være høist behøveligt, for ikke at bruge skarpe Udtryk, at man her ikke vil tage Hensyn til, eller at den ærede Forslagsstiller ikke vil tage Hensyn til den Strømning, som gaar gennem Verden, og som allerede har trykket os i høj Grad. Det ærede Medlem nævnte en Post, som ofte har været omstridt, det var Ost. Tolden paa Ost er omtrent den eneste Beskyttelse, som det danske Landbrug har for Tiden gennem Toldbestemmelser, og det ærede Medlem tror saa at kunne fyldestgjøre Kravene fra det danske Landbrugs Side i saa Henseende ved den Bestemmelse, han har foreslaaet om en Værditold af 15 pCt. Ved det ærede Medlem, hvad en saadan Værditold betyder i Sammenligning med den nu bestaaende? Jeg tvivler om det. 15 pCt. af simpel Meieriost vil omtrent sige det Samme som 2 Ore pr. Pund, medens Toldbeskyttelsen nu er 10 Ore, og medens det ærede Medlem i Fjor selv foreslog 5 Ore. Jeg ser ikke, at der i Toldforholdene er nogen Grund til at gaa ned i Beskyttelse paa det Punkt. Heller ikke tror jeg, at man med Føje kan sige, at det er Hensynet til Forbrugerne af denne simple Vare, almindelig Meieriost, som gjør det nødvendigt at nedsette Tolden, thi naar Værdien af denne Vare fra Centrifugemeterierne er mellem 12 og 15 Ore pr. Pfd., saa tror jeg, det følger af sig selv, at det ikke kan siges, at Ostetolden bevirker en uforholdsmæssig høj Pris derfor i dette Dieblit, det tror jeg ikke, man kan beskylde Toldstaten for at gjøre. Jeg holder mig overbevist om, forsaavidt den protektionistiske Strømning holder sig i vore Nabolande, saa ville vi komme til at gaa med i ganske anden Grad, end der hidtil har været Tale om. Jeg har tidligere haft Leilighed til her at anføre, at efter min Mening kunde der være god Grund for os til ogsaa at komme ind paa en delvis Korritold, navnlig en Told paa Mais. Jeg holder mig fremdeles overbevist om, at den Tid kommer. Den Gaug blev der svaret mig, at mine Forventninger om, at vore nærmeste Nabolande vilde slutte sig til denne protektionistiske Strømning, ikke vare vel begrundede. Tiden har vist, at jeg havde Ret, og at Tvivlerne havde Uret. Jeg mener altsaa, at, saaledes som Forholdene ere, er der dobbelt Aarsagning for os til at være varsomme med ved en Toldreduktion at røre ved den Beskyttelse, der nu er til Stede, og at der langt snarere kunde være Grund til at gaa

videre i Beskyttelse, det vil sige indbrage under Beskyttelsen saadanne Produktionsvirksomheder, der paa Grund af det System, der følges i andre Lande, nu ere blevne stillede særdeles uheldige.

Den ærede Forslagsstiller er i Klar gaaet langt videre i Retning af at foreslaa Værditold. Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller regner det med til Bestræbelserne for at nærme sig modstaaende Anskuelse. Det er fuldstændig rigtigt, at, dersom en Værditold lod sig gennemføre, saa vilde det være et langt mere virksomt Middel end Vægttolden er, til at faae det størst mulige Udbytte ud af visse Varer, det er klart. Men jeg vil udtale som min bestemte Mening, at det er en fuldstændig Umulighed for os at gennemføre en Værditold med den Toldorganisation, vi have nu. Saa er det ikke nok at vedtage en ny Toldlov, vi maa tillige vedtage en helt ny Toldorganisation; uden det gaar det aldeles ikke. Hvorledes tror det ærede Medlem, at det vil komme til at stille sig omkring ved de 117 Indklaringssteder, der ere her i Landet udenfor Kjøbenhavn, naar man der skulde have en Toldbestyrelse paa hvert af disse Steder, som var i Stand til at bedømme Varerne? Det gad jeg dog nok vide. Nei, vil man gennemføre Værditoldsystemet, maa man i mine Tanker resignere til kun at tilstede Indførelsen af disse Varer paa ganske enkelte Steder, hvor den tilstræffelige Varekundskab kan antages at være til Stede, eller ogsaa at tilvejebringe denne Varekundskab rundt omkring paa de 117 Steder, hvor der nu indklareres. Noget, som i den Grad vil forøge Tharaen ved Toldindtægterne, at jeg nok tror, at det ærede Thing vil betænke sig 2 Gange paa at gaa ind paa Forholdsregler i den Retning. Det har allerede nu været vanskeligt paa de mindre Toldsteder at opnaa, at Toldvæsenet er forsynet med tilstræffelig Kundskab til at kunne henføre de indførte Varer under de Positioner, de henhøre under. Undertiden opstaar der jo Tvivl, og saa afgøres Spørgsmaalet herfra. Men noget ganske Andet er det jo dog, om man foruden saa megen Varekundskab, at man er i Stand til at bedømme, under hvilken Position Varerne henhøre, tillige vil forlange, at der skal være saa megen Kundskab, at Toldvæsenet kan være i Stand til at bedømme Værdien af Varerne. Tag nu f. Ex. Tobak! Jeg gad dog nok vide, om man tør forudsætte, at de omkring paa Toldstederne skulde kunne skjelne mellem Tobak, som er 100 Kr. værd Kassen, og Tobak, som er 5 Kr. værd Kassen. Ja naturligvis, naar Springet er saa stort, kan man vel nok, men tag saa